```
व्यतिको लिप्यमाणः, कोलयिष्यमाणः, — चोकुलिष्यमाणः;
 कुल्-कुलौ-कुलः ;
 <sup>1</sup>कुलितम् )
           तः, कोलितः, चुकुलिषितः-चुकोलिषितः, चोकुलितः-तवान् ;
 <sup>2</sup>कुल:-कोल:, कुलम्, चुकुलिषु:-चुकोलिषु:, चोकुल: ;
 कोलितव्यम् , कोलियतव्यम् , चुकुलिषितव्यम्-चुकोलिषितव्यम् , चोकुलितव्यम्,
 को लनीयम् , <sup>3</sup>को लनीयम् , चुकुलिषणीयम् - चुको लिषणीयम् , चोकुलनीयम् ;
 कोल्यम्, कोल्यम्, चुकुलिष्यम्-चुकोलिष्यम्, चोकुल्यम्;
 ईषत्कोलः-दुष्कोलः-सुकोलः ;
 कुरुयमानः, कोरुयमानः, चुकुरुष्यमाणः-चुकोरिष्यमाणः, चोकुरुयमानः ;
<sup>4</sup>कोलः, कोलः, चुकुलिषः-चुकोलिषः, चोकुलः ;
को लितुम्, कोलियतुम्, चुकुलिषितुम्-चुकोलिषितुम्, चोकुलितुम्;
कुल्तिः, कोलना, चुकुलिषा-चुकोलिषा, चोकुला ;
कोलनम्, कोलनम्, चुकुलिषणम्-चुकोलिषणम्, चोकुलनम्;
कु।ल्ला कोलियता, चुकुलिषित्वा-चुकोलिषित्वा, चोकुल्लिवा;
प्रकुल्य, प्रकोल्य, प्रचुकुलिष्य-प्रचुकोलिष्य, प्रचोकुल्य;
कोलम् २, वृकुलिषम् २,
कुलित्वा २-कोलित्वा २, ∫ कोलियत्वा २, ∫ चुकुलिषित्वा २,
```

^{1. &#}x27; उदुपधात् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम् ' (1-2-21) इति कित्त्वविकल्पः ।

^{2· &#}x27;जविलितिकसन्तेभ्यो णः' (3-1-140) इति णो वा। णप्रत्ययाभावपक्षे 'इगुपध-श्रा—' (3-1-135) इति कः प्रत्ययः। पचायचोऽपवादः।

^{3. &#}x27;णेरनिटि' (6-4-51) इति णिलोप: ।

^{4. &#}x27;पुंसि संज्ञायां घः प्रायेण' (3-3-118) इति घः संज्ञायाम् । कोलो वराहः ।

^{5.} औणादिके (द. उ. ৪-115) कालच् प्रत्यये रूपम् । कुळालः = कुम्भकारः ।